

Tabel 2. Kommunerne i undersøgelsen, fordelt efter de laveste husstands- og ungdomsindtægter, som medfører nedsættelse af ungdomsydelsen.

Husstandsindtægt	Ungdomsindtægt	under 4.000	4.000-4.999	5.000-6.999	7.000-8.999	9.000 og derover	I alt
under 20.000	—	—	1	—	—	—	1
20.000-29.999	—	—	10	2	—	—	12
30.000-39.999	—	—	10	—	—	—	10
40.000-49.999	—	—	7	2	—	1	10
50.000-59.999	—	—	2	1	1	—	4
60.000-69.999	—	—	—	—	—	—	1
70.000 og derover	—	—	—	—	—	—	—
I alt			30	5	2	1	38

Som tabellen viser har 30 af de 38 kommuner reduceret ungdomsydelsen, når den unges indkomst overstiger 4.000 kr. Mere overraskende er det, at 23 af de 38 kommuner reducerer for husstandsindkomster mindre end 40.000 kr. I øvrigt er det karakteristisk, at kun forholdsvis få kommuner i oktober kvartal har udbetalt fulde ydelser, når husstandsindtægten ligger i indtægtsintervallet 50.-70.000 kr.

Ved gennemgang af de vejledende skalaer, er det observeret, at ungdomsydelsen for unge i samme situation kan udgøre fra 0 kr. i de fattige kommuner til 7.000 kr. i de mere rige kommuner.

Endvidere er forskellen i reduktionsprocenterne markante. Blandt de undersøgte kommuner er der således en enkelt kommune, der reducerer kvartalsydelsen med 750 kr., når husstandsindtægten overstiger indtægtsgrænsen for fulde ydelser, medens en anden kommune kun reducerer med 50 kr.

En af årsagerne til den stramme udmåling er, at kommunerne har overvurderet behovet for ungdomsydelse.

Dette forhold skyldes formentlig, at forskudsregistreringen for de 16-17 årige er et yderst usikkert grundlag for at fastsætte de vejledende skalaer, fordi registreringen er foretaget maskinelt på grundlag af den skattepligtige indkomst i indkomståret 1973, hvor de dengang 14-15-årige ikke oppebar væsentlige arbejdsindtægter. Ved ændring af forskudsregistreringen ansættes de unge ikke sjældent til en skattepligtig indkomst svarende til frikortsgrensen.

4.5. I tabel 3, kolonne 7 er vist forholdsmæssigt beregnede udnyttelsesprocenter for oktober kvartal 1975.

I de undersøgte kommuner har kun 3 kommuner haft udnyttelsesprocenter på 90 og derover. I hovedstadsregionen, hvor kommunerne har udmålt ungdomsydelsen mest lempeligt for forholdsvis høje skattepligtige indkomster, er der for eksempel 3 kommuner med udnyttelsesprocenter på under 50.

Problemet med de lave udnyttelsesprocenter må dog anses for at være et indkøringsproblem.

Repræsentanter for kommunerne har således også oplyst, at de fleste kommuner agter at opjustere de vejledende fordelingsnøgler med tilbagevirkende kraft.